



ARC

# Csapó Benő, Szeged új díszpolgára: A társadalmi megbecsültség tartja a pályán a tanárokat

Ez a tartalom archív! A cikkben szereplő információk a megjelenés óta megváltozhattak.



Megjelent: 2016.06.09. 06:30

Szerző: **Tóth Marcell**



Makarenko helyett friss, nemzetközi szinten megtermelt tudás kell napjaink tanárainak – vallja Csapó Benő, Szeged új díszpolgára. Az oktatáskutató szerint a fizetés mellett a társadalom elismerése is fontos. A magyar diákok természettudományos eredményei hanyatlásának okát a jó pedagógusok pályaelhagyásában látja, valamint abban, hogy a sokféle tankönyvből a pedagógusok nehezen tudtak választani, egy-egy váltás esetén elveszett a szigorú egymásra épülés. Úgy gondolja, érdemes a szegények oktatására költeni, mert később ez a munkanélküliségi ráta javulását, s bizonyos bűnelkövetési módok csökkenését hozhatja. Nagyinterjúnk.

## Könyvtóc az íróasztal mellett

– Említette a [könyv-örökbefogadás](#)on, hogy a '90-es évek eleje óta sok száz kötetet vásárolt az intézmény számára. Akkoriban még a mai Rektori Hivatal épületének



## SZEGEDMA Csapó Benő, Szeged új díszpolgára: A társadalmi megbecsültség tartja a pályán a tanár

képest?

### Csapó Benő

egyetemi tanár, az SZTE Neveléstudományi Intézetének vezetője, a Magyar Pedagógia folyóirat főszerkesztője



1953-ban született, 1977-ban szerezte meg kémia-fizika szakos tanári diplomáját a József Attila Tudományegyetemen, 1979-ben egyetemi doktori, 1985-ben kandidátusi címet nyerte el. 1997-től egyetemi tanár, 2002-től az MTA doktora. 1988-tól több nemzetközi projektben vett részt, amelyek a matematikatanulást, a demokratikus gondolkodás fejlesztését vizsgálták. 1991-től a Magyar Pedagógia főszerkesztője, 2008 és 2014 között a PISA Governing Board alelnöke. Főbb kutatási területei: a kognitív fejlődés, az ismeretek közvetítésének és a képességek fejlesztésének integrálása, a tudás szerveződése, a pedagógiai értékelés, a technológia alapú tesztelés. 2009-ben elnyerte Magyar Köztársasági Érdemrend lovagkeresztjét, 2015-ben a Prima Primiissima díjat a Magyar oktatás és köznevelés kategóriában. 2016-ban Szeged város díszpolgára lett.

– Ami az egyetemi költségvetést illeti, a rendszerváltozás előtti állapotokhoz képest javult a helyzet, de nem annyit, hogy igazán fel lehetett volna szerelni a könyvtárat. Szerencsére sok pályázati forrást tudtunk igénybe venni, és ma már nagyon jól állunk. Ha kell valakinek a kutatásaihoz egy könyv, akkor azt megvesszük, egy ideig a nálunk marad, majd továbbadjuk a könyvtárnak. *(Közben megmutatja az íróasztala mellett álló könyvtócot, ezek hamarosan az Ady téri épületbe kerülnek – szerk.)*

Sajnos sem az egyetem, sem a központi könyvtár költségvetése nem teszi lehetővé a számunkra fontos könyvek folyamatos beszerzését, de kiemelt figyelmet fordítunk arra, hogy a kutatási pályázatainkból tudjunk könyveket is venni, így most már eljutottunk oda, hogy európai összevetésben is jelentős gyűjteményünk van. Mindez nem csak a kutatás, hanem a képzés szempontjából is fontos. A következő években szeretnénk több külföldi hallgatót ide vonzani, és ez nem megy a megfelelő angol nyelvű szakirodalmi felszereltség nélkül.

### Makarenko már történelem

– Eközben a tankönyvek is sokat változtak. A '80-as évek második felében még Makarenko munkáiból tanultak a jövő tanárai, ma viszont már minden a kognitív pszichológia körül forog. Mekkora szerepet játszottak az átállásban ezek a könyvek, mikortól lett elfelejtve a szovjet pedagógus, s került helyébe a kognitív pszichológia?

– A történelem nem avul el, így Makarenkonak is megmarad a történelmi jelentősége, ahogy a görög filozófusoké és a skolasztikáé is. Azonban a pedagógusok napi munkáját a friss, nemzetközi szinten megtermelt tudományos tudás segíti. Természetesen azért nekünk is sokat kell tennünk, hogy a tanárképzésbe, továbbképzésbe bevitt tudás valóban friss legyen. Akkor működik jól a tanárképzés, ha mindahhoz, amit a nemzetközi szakirodalomból megtanulunk, ahhoz hozzátesszük a saját elgondolásainkat, itthon kísérletekben kipróbáljuk, és az eredményeket itthon is publikáljuk.

### Innovátor tanárookra van szükség, akik iskolára szabott megoldást



## SZEGEDMA Csapó Benő, Szeged új díszpolgára: A társadalmi megbecsültség tartja a pályán a tanár

valami újabbra álljanak át?

– Többféle tanár-továbbképzési programunk van. A legrégebbi a 25 éve alapított értékelési szakértő képzés. Ezzel tulajdonképpen már régen megvalósítottuk ugyanazokat az alapelveket, amelyek a finn tanárképzésnek is meghatározó elemei. Az a lényege, hogy a pedagógusoknak tanítunk kutatásmódszertant, matematikát, statisztikát, megtanítjuk őket mérőeszközök készítésére, kísérletezésre. Ez lehetővé teszi, hogy saját iskolájukban fejlesztő programokat indítsanak, kísérleteket végezzenek, tehát ők maguk fejlesszék tovább tanítási módszereiket. Ez nem azt jelenti, hogy a jövőben nincs szükség a pedagógusok továbbképzésére, csak azt, hogy mi nem megmondjuk, konkrétan mit kell tenni az iskolában, hanem megmutatjuk, miként tudnak innovatív, új módszereket kikísérletező pedagógussá válni, problémákat megoldani.

Annyira sokfélék az iskolák, a tanítási helyzetek, hogy azokra nem lehet előrecsomagolt megoldásokat adni. Csak a nagy alapelveket lehet közvetíteni, a problémák felismerésének és megoldásának a módszereit lehet tanítani, ebből a tudásból azután helyben építkeznek a tanárok.



### Ugyanazt a tesztet oldják meg a magyar és a mongol diákok is

– „Tedd mérhetővé, ami nem az.” A pedagógiai mérőeszközök mennyit fejlődtek az elmúlt évtizedekben, milyen változások zajlottak le? Mi szivárgott már át a közoktatás mindennapjaiba ezek közül?

– Az egyik kedvenc idézetünk *Galileitől* származik, „Mérd meg, ami mérhető, s tedd mérhetővé, ami nem az!” –az ő idejében ez a hozzáállás forradalmasította a fizikát, s ugyanez zajlik most a társadalomtudományokban.

A pedagógia terén két fő irányba változott a mérések súlypontja. A nagy, rendszerszintű mérésektől elindulva az élvonalbeli fejlesztések egyre lejjebb kerülnek, nemcsak az egész oktatási rendszerről, vagy az iskoláról adnak képet, mint ahogy a kompetenciamérések, hanem a tanulói szintű mérésekre helyeződik át a hangsúly, mégpedig a gyors tanulói visszajelzésre. A másik fő tendencia a technológia alapú mérésekre való áttérés, ami összekapcsolódik az előzővel, hiszen gyakori méréseket és az azonnali visszajelzést csak úgy lehet megvalósítani, ha számítógépes tesztet használunk. Ma a technológiára épülő tesztelés az egyik



## SZEGEDMA Csapó Benő, Szeged új díszpolgára: A társadalmi megbecsültség tartja a pályán a tanár

feladatok egy központi szerveren jutnak, és ezek elemzők az ország, vagy akár világ legtávolabbi zugaiban is. A technológia más lehetőségeit is kihasználjuk, a feladatokba beépítünk minden multimédiát – hangot, képet, animációt, videót –, így nagyon életszerű tesztfeladatokat tudunk készíteni.

Azt, hogy az online rendszerünk tényleg az egész Földön elérhető, bizonyítja, hogy van egy namíbiai doktoranduszhallgatóm, akivel a természettudományos gondolkodást vizsgáljuk. Az angol nyelvű teszt, amit a namíbiai iskolások megoldanak, megegyezik a szegedi magyar változattal. Egy másik hallgatóm Mongóliából jött, az ő kutatási területe a nyelvtanulás. A mongol és a magyar gyerekek angol nyelvtudása szintén az online mérésekkel lesz összehasonlítható, itt még csak változtatni sem kell, pontosan ugyanazokat a feladatokat oldják meg a két országban. A két nyelvben ráadásul jelentős különbségek vannak, így meg tudjuk nézni, hogy a magyar és a mongol gyerekek hogyan jutnak el az anyanyelvüktől az angolig, ezen kívül az iskolarendszerek és a kultúrák is eltérőek, azok hatását is tanulmányozhatjuk. Vannak kínai hallgatóink is, akik hasonló vizsgálatokat végeznek, és a szegedi szerverekről futott már egy finn nagyvárosra kiterjedő felmérés is.

Mindezt a technika teszi lehetővé, a technológiai alapú tesztelés révén nagyon gyorsan el lehet végezni az adatfelvételt, és a tanulók válaszait automatikusan ki lehet értékelni. Így, amint az utolsó gyermek befejezte a munkát, máris lehet az adatokat elemezni.

### Ne Woody Allen gyorsolvasási módszerével ismerjük meg a szépirodalmat!

– **S ebben a digitalizált világban mi a tanár szerepe? Annyira a mindennapok részévé vált a technika, hogy a pedagógus a teljes iPhone kollekciót láthatja a padok mögül. Egyre nehezebb fenntartani a figyelmet, talán ezt az interjút is úgy nézi végig valaki, hogy közben a lényeget nem olvassa.**

– Nagyon sok információ zúdul ránk, és meg kell tanulni gyorsan, hatékonyan olvasni. Valóban van egy olyan formája az olvasásnak, amikor csak a lényeges információkat nyerjük ki. Például egy szakkikk bevezetőjében elég a hivatkozott szerzők nevét átfutni, néhány kulcsszót megtalálni, és már értjük, miről van szó.

A tudatos olvasásnak egyik alapeleme az, hogy mindig tudjuk, hogy milyen helyzetben miért olvasunk, és ahhoz igazítjuk olvasási stratégiánkat.

*A magyar olvasástanítás egyik nagy problémája, hogy ezt a sokféleséget – funkcióit, alkalmazását – nem oktatja. Persze nem kell elmenni azokig a szélsőségekig, amelyeket Woody Allen parodizált: „Részt vettem egy gyorsolvasó-tanfolyamon. A Háború és békét nem egészen 20 perc alatt olvastam el. Az oroszokról szól.”*

Szépirodalmat például egyáltalán nem szabad gyorsan olvasni. A szépirodalmi szövegek minden részletét be kell fogadni, minden stílusárnyalatát, fordulatát ki kell élvezni. Ha pedig az a feladat, hogy pontosan gyűjtsük ki az információkat, akkor is oda kell figyelni minden szóra.

– **Mikor kell megtanítani a gyermekeket az információk helyes kigyűjtésére?**



## SZEGEDMA Csapó Benő, Szeged új díszpolgára: A társadalmi megbecsültség tartja a pályán a tanár



– Ezt folyamatosan tanítani kell a kezdetektől az egyetemig.

Állandóan tudatosítani kell bennük, hogy az olvasásnak többféle funkciója van. Az általunk most fejlesztett online mérési rendszer is mindegyik területen három dimenzióban méri a gyermekek tudását. Az egyik a pszichológiai háttérre fókuszál, azt vizsgálja, hogy az adott területen hogyan fejlődik a gyerekek információ-feldolgozó apparátusa, gondolkodása. Például a természettudomány pszichológiai dimenziójában a természettudományos gondolkodás fejlődését mérjük fel, azt, hogy miként hat a természettudomány tanulása az értelem kiművelésére. Ez esetben nem az a lényeg, hogy a gyerekek tudják-e a képleteket, tényeket, hanem hogy értik-e a természettudomány felfedező módszereit, a hipotézis-alkotás és hipotézis-tesztelés folyamait. Ugyanez elmondható az olvasás területére is, a három mérési dimenzióból az egyik a pszichológiai, amelyik azt vizsgálja, hogyan fejlődik az a belső információ-feldolgozó apparátus, amelyek a jó olvasáshoz kellene. Ilyen az észlelés, hogy a szemünk mekkora szöveget tud átfogni, milyen sokszor fixálunk, hány ugrásonként tudunk elolvasni egy hasábot, vagy az, hogy hogyan értjük meg a szavakat, a mondatokat.

Egy másik dimenzió foglalkozik az alkalmazással, ez esetünkben az olvasási készség gyakorlati használhatósága. Fel kell ismerni, hogy milyen szövegtípussal állunk szemben, miért olvassuk a szöveget, és ahhoz a funkcióhoz kell mozgósítani az olvasási stratégiánkat. Egy szépirodalmi műnél minden részletet ki kell bontani az üzenet megértéséhez, a munkánkhoz szükséges dokumentumnál viszont már tudjuk, hogy mely szövegrészeket nem szükséges részletesen feldolgozni, mert a szerkezetéből következtetünk arra, hogy mi található ott. Ha minden nap ugyanolyan táblázatokat elemzünk, ugyanazt a menetrendet, telefonkönyvet lapozzuk fel, már nem olvassuk el aprólékosan a fejléct, csupán az oszlopokon, sorokon futtatjuk a szemünket.

### Az üzleti pálya vonzóbb a fizikatanárinál

– Említette a természettudományok tanulásához köthető kutatást, mégis romlanak a magyar diákok eredményei évről-évre, már nem a világ élbolyában vagyunk, mint 30-40 évvel ezelőtt, hanem egyre több ország előz meg minket. Mi lehet ennek az oka?

– Sok okot lehetne említeni. Az, hogy a '70-80-as években az élbolyban voltunk, köszönhető volt jól képzett tanárainknak is. Akkor a népesség legjobb 3-4 százalékának volt esélye diplomát szerezni a természettudományok terén. A rendszerváltással egy időben új, vonzóbb pályák jelentek meg az üzleti életben, ezek a pedagógusként dolgozók egy részét is elcsábították, és később már a pedagógusképzésbe bekapcsolódók sem egy szűk elitrétegből kerültek ki.

Ezt követően jöttek a különböző tantervi váltások, a tananyag felépítése következtelenné vált. A sokféle tankönyvcsaládból a pedagógusok nehezen tudtak választani, előfordult, hogy a



*Nagyon fontos lenne, ha főleg a hátrányos feltételekkel induló, szegényebb családok gyermekei tudnák, hogy a tanulás a szegénységből való kiemelkedés legfőbb motorja. Ez ma az ázsiai országokban a tanulás egyik legfőbb motorja, a diákok nagyon keményen tanulnak, mert tudják, hogy érdemes, és ez meglátszik az oktatási rendszer eredményein is.*

Nem elhanyagolható kérdés az sem, hogy megjelennek-e azok a kompetenciák a pedagógusképzésben, amelyek túlmutatnak a tantárgy konkrét tanításán, ilyen például a gyerekek érdeklődésének a felkeltése és a motiváció fenntartása. Sajnos sok helyen hiányoznak ezek a motiváló erők a tanításból.

## Az anyagi megbecsülés mellett fontos a tanári pálya társadalmi megítélése

– Pedig úgy tűnik, mintha tanártúlképzés lenne, sok a pályaelhagyó a statisztikák és a tapasztalataim szerint is, miközben az utóbbi években volt olyan évfolyam az SZTE-n, ahol egy matematika-fizika szakos, s egy kémia-biológia szakos tanárjelölt volt. Mit lehet tenni azért, hogy a legjobbak menjenek tanítani, s egyben legyen elég utánpótlás a természettudományokat oktató pedagógusokból? Mit cselekedhet ezért az állami oktatáspolitikai?

– A tanári pálya presztízsének két eleme van, az egyik az anyagi megbecsülés, a másik a munka vonzereje, társadalmi megítélése. Az előbbi kétféle módon lehet elemezni, vagy felmérjük, hogy mennyire vonzó a tanári pálya a fiatalok előtt, s itt elsősorban a kezdők jövedelme a fontos, tudnak-e ebből lakást venni, családot alapítani. Másrészt megnézhetjük a tanárok fizetését különböző kontextusokban, például más diplomásokkal összehasonlítva, vagy más országok tanári fizetéseivel összevetve. Bárhogynézünk is, azt látjuk, hogy sokat kell még a pedagógusfizetéseket emelni ahhoz, hogy utolérjék akár a nem tanár diplomásokat, akár a más országok pedagógusbéreit. Összefoglalva, addig kell emelni a béreket, amíg elég vonzó nem lesz ahhoz a pálya, hogy a legjobbak válasszák. Ez csupán egy kincstári kérdés, a megfelelő összeget kell beérni a megfelelő sorokba. De kerülni kell itt is a nagy kilengéseket, nem segít egy hirtelen emelés, ha utána évekig nem történik semmi. Évről évre előre tervezett, kiszámítható, és valamilyen módon teljesítményhez kapcsolódó bérfejlesztéssel lehet a fiatalok bizalmát visszaszerezni.



## SZEGEDMA Csapó Benő, Szeged új díszpolgára: A társadalmi megbecsültség tartja a pályán a tanár

folytatni egész életében! Mennyire véli úgy, hogy a teljes szellemi kapacitását kihasználja? Éreznie kell, hogy nem egy adminisztrátor, nem egy betanított szellemi munkás, hanem kreatív, alkotó munkát végző értelmiségi. Ennek megfelelő oktatásirányítási módszereket, pedagógiai kultúrát, tanári szabadságot kell meghonosítani. Ha ezt az elégedettséget megteremtjük, ha ezt sugározzák a tanárszülők, tanár ismerősök, ez jön át a tömegkommunikációból, az sokat javít a tanári pálya vonzerején. Ha megmutatjuk, hogy milyen szerepe lehet akár egyetlen tanárnak is abban, hogy gyermekek sokaságának egész életpályáját teheti eredményesebbé, boldogabbá, az hozzájárul a pálya megbecsüléséhez.

Lényegében a pedagógus hatékonysága és munkavégzésének szabadsága összefügg. Hiszen maguk a tanárok látják, hogy helyben milyen problémák tapasztalhatóak, és ha a megfelelő felkészítést követően lehetőséget kapnak ezek önálló megoldására, akkor megvan mindkettő. Azokban az országokban, ahol erős a közoktatás, így működik a rendszer. Vannak bizonyos standardok, amelyeket minden gyereknek el kell érnie, de ezt nem a tanárok munkájának ellenőrzésével teszik, hanem megméri, hogyan teljesítik a tanulók az elvártakat, az eljuttatás módjában pedig szabad kezet kapnak a pedagógusok, úgy tanítják az olvasást, a matematikát, ahogy ők jónak érzik.

**– Milyen szintű ellenőrzés kell ehhez? Hiszen nem minden tanár azonos felkészültségű, valaki alig tudja a tárgya anyagát, más viszont tudományos publikációkat közöl, miközben a diplomájuk azonos...**

*-Valóban így van, és az említett két tanár különböző színvonalon tanít. Az, hogy legyen valamifajta szaktanácsadói rendszer és a pedagógusok – különösen a pálya elején – tudjanak valakihez fordulni kérdéseikkel, az nagyon fontos. Ezek a mentorok akár abban is segíthetnek, hogy megállapítsák, kinek érdemes a szakmánál maradnia, s kiből hiányzik a felkészültség.*

Az igazi objektív visszajelzések azonban azok a mérési eredmények, amelyek megmutatnak a gyerekekről olyan jellemzőket is, amelyek szinte szabad szemmel nem is láthatóak, mint amikor egy gyermek értelmi szintje hirtelen nagyot ugrik, s már keményebb feladattal is terhelhető. Ezeket egy húszfős osztálynál nehezen lehet megfigyelni, de a mérések eredményeinek elemzése sokat segíthet abban, hogy mindig mindenkit a neki megfelelő optimális szinten terheljünk.

Az ellenőrzés, a kontroll, a visszacsatolás fontos, de ennek nem feltétlenül kívülről kell érkeznie. A tanárok is alkothatnak önálló, önszabályozó, egymás munkáját segítő közösségeket. A bírálatra, kritikára szükség van a fejlődéshez, de szívesebben fogadjuk ezt a hozzánk hasonló társaktól, velünk együttműködő társaktól, partnerektől. Könnyebben feldolgozzuk a fejlesztő kritikát, ha más helyzetben a mi dolgunk az, hogy a kollégáink munkáját véleményezzük.



## A szegények tanításán megspórolt pénzt kamatostul fizetjük vissza a börtönök fenntartásánál

– Térjünk vissza a hátrányos helyzetű gyermekekhez! Úgy tűnik, mintha kisebb korban gyorsabban fejlődnének, hiszen nagyobb önállóságuk van, gyakran egy ötévesnek kell megoldania egy tinédzser feladatait egy szegény családban. Később viszont lemaradnak, nem kapnak elég segítséget, nincsenek könyvek otthon, a helyi középosztály pedig inkább elviszi a gyermekeit azokból az iskolákból, ahol ilyen gyermekek vannak, szegregáció alakul ki. Szegeden és Hódmezővásárhelyen is lezajlott egy deszegregációs program, városunkban megszűnt a Kolozsvári téri iskola, a tanulókat szétosztották. A programban aktív szerepet vállalt az SZTE, viszont egyetlen diák sem került az akkori Ságvári-iskolába és a Juhász Gyula Általános Iskolába sem, ahova a felsőoktatási dolgozók járatják gyermekeiket. Pedig az egyetemi értelmiség egyben Szeged értelmisége is.

– Így van. Van egy alapvetően téves elgondolás a gyermekek értelmi fejlődéséről, mégpedig az, hogy a fejlődés tempója állandó, és a gyermekek helyzete egyszer és mindenkorra meghatározott. Valójában azonban mindenkit lehet tanítani és fejleszteni, s a különböző társadalmi rétegekbe beleszülető gyermekek között nincs túl nagy különbség, csaknem ugyanakkora eséllyel születnek tehetségek és nehezen tanítható fiatalok, de ezt elfedi a szülők státusza. Iskolázatlan édesapa és édesanya gyermeke jóval kevésbé választékos szókinccsel, egyszerűbb mondatokkal találkozik az iskola előtt, mint mások. Így az a tévképzet alakul ki, hogy kevésbé fejleszthető, holott csak kevesebb stimulus (hatás, amely aktivitásra készíteti a szervezetet – szerk.) érte őt, ami befolyásolta az értelmi képességeinek fejlődési tempóját. Ha megfelelően stimuláljuk, a hátrányos feltételekkel óvodába kerülő gyermekeket is nagyon messzire el lehet juttatni. Ezt mutatja a skandináv államok és a délkelet-ázsiai országok példája, ahol nem hagyják lemaradni a gyermekeket.

A másik probléma az, hogy a középosztály nem gondolkodik eléggé hosszú távlatokban. Figyelembe kellene vennie ugyanis azt is, hogy nem elég az, ha a mi gyermekünk, unokánk jó iskolába jár. Elfeledkezünk azokról, akiknek a szülei nem rendelkeznek jó érdekérvényesítő képességgel, akiknek a szülei nem tudják jó iskolákba, iskolán kívüli különórákra járatni a gyermekeiket.

*Lehet, hogy végül a gyermekünk, jó képzettséget szerez, később jó állása lesz, de ez azzal a problémával foga szembesülni, ha az ő*



## SZEGEDMA Csapó Benő, Szeged új díszpolgára: A társadalmi megbecsültség tartja a pályán a tanár

*szegények között nagyobb valószínűségű, és a fogvatartás költségeit is adófizetők állják.*

Sokszor kiszámították már, hogy sokkal olcsóbb mindenkit megfelelő színvonalon iskolázni, mint az, hogy később a rossz iskolarendszer hátrányait az adófizetők kompenzálják. Érdeemes lenne e tanulságokat nekünk is figyelembe vennünk.

**– Mit lehet tenni ott, ahol többségben vannak a szegények, ahol nem lehet szétosztani a hátrányos helyzetű gyermekeket a különböző osztályokba, mert mindenki szegény?**

Vannak olyan országok, amelyek Magyarországnál sokkal fejletlenebbek, és az átlag, de még az átlag feletti is rosszabb körülmények között élnek, mint nálunk a legszegényebbek. Mégis az egész országot, vagy egy-egy régiót sikerül gyors fejlődési pályára állítani. Ilyenre példa a '60-as évek Szingapúrja, amelynek népessége jórészt analfabéta volt, etnikailag megosztott, mégis a világ leggazdagabb országai közé emelkedett, az oktatás színvonala és a megtermelt nemzeti jövedelem szempontjából egyaránt. Hasonló folyamat zajlik Kínában, egyre több régiót kapcsolnak be a tudástársadalom áldásaiba, és a szegények gyorsabban tanulnak, mint hazánkban a legjobbak.

*Minden helyzetben lehet tanítani, nem lehet egy gyerekről sem lemondani, de a titok itt is a tanárok megbecsülésében, felkészítésében rejlik. És nagyon fontos az elkötelezettség, a tenni akarás, hinni kell abban, hogy a probléma megoldható. Például a világháború utáni Magyarországon sokkal rosszabb helyzetben voltak az akkori pedagógusok, sok férfi tanár vesztette életét a harcokban, a megmaradtak egy része nem volt felkészült, vagy képzés nélkül tanított, mégis néhány év alatt a nemzetközi színvonalra hozták fel az iskolarendszert.*

Kellő figyelemmel, erőfeszítéssel az érintett iskolák ma is bekapcsolhatóak a modern társadalmak vérkeringésébe.



### Két-három évre tervez előre

**– Munkásságát díszpolgári címmel ismerték el. Mit tervez a jövőben? Mit szeretne,**



## SZEGEDMA Csapó Benő, Szeged új díszpolgára: A társadalmi megbecsültség tartja a pályán a tanár

folytatni, illetve befejezni. Most szerkesztünk két német kollégámmal egy OECD-kötetet, ami a problémamegoldásról szól, várhatóan ezt egy hónap múlva befejezzük.

A legnagyobb program a technológiai alapú értékelés, a diagnosztikus online mérési rendszer, kidolgozása, illetve annak gyakorlati alkalmazása. E téren már abban a stádiumban vagyunk, hogy sok mindent tudunk mérni, de ott, ahol lemaradást tapasztalunk a gyerekeknél, hozzá kell tenni a fejlesztést is. A következő években szeretnénk egy interneten elérhető online rendszert kialakítani, amelyik játékos formában segít a lemaradók felzárkózásában. Ez nem egyszerű feladat, mert a pszichológiai dimenziót célozza meg, de a világban már sok helyen vannak hasonló eredményes kezdeményezések.

Szeretném tovább folytatni a 2003-ban elindított Szegedi Iskolai Longitudinális Program irányítását is. Ennek keretében a múlt év szeptemberében kezdtük a legújabb korosztály felmérésekkel való követését, fejlődésüket a teljes iskolai pályafutás során szeretnénk elemezni.

Egy további fontos feladat a Neveléstudományi Doktori Iskola fejlesztése. A következő tanévben indul egy új rendszerben a négy tanéves PhD képzés. Egyre több külföldi hallgatónk van, ennek megfelelően szeretnénk mind több külföldi professzort is bevonni a képzésbe. Ez lehetővé teszi a kutatóképzés nemzetközi versenyképességének további javítását.



**Szegedma Hírportál**  
kb. 2 éve



Makarenko helyett friss, nemzetközi szinten megtermelt tudás kell napjaink tanárainak - vallja Csapó Benő, Szeged új díszpolgára. Részletek ITT:  
<http://szegedma.hu/?p=639800>



**Csapó Benő, Szeged új díszpolgára: A társadalmi megbecsültség tartja a pályán a tanárokat**

Makarenko helyett friss, nemzetközi szinten megtermelt tudás kell napjaink tanárai...  
 SZEGEDMA.HU

 1

 Hozzászólók

 6

## Kommentek

